

บันทึกข้อความ

183 (7)
ลงวันที่ ๑๖/๑๐/๖๒

ส่วนราชการ สำนักงานปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

ที่ นฐ ๘๐๖๐๑ / -

วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรื่อง ขอรายงานผลโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบโครงการฯ

จำนวน ๑ เล่ม

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค ได้กำหนดจัดโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในวันจันทร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๒ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมและปลูกจิตสำนึกให้แก่ คณะผู้บริหาร สมาชิก พนักงานส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักธรรมทางพุทธศาสนา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข รู้จักการทำงานเป็นทีม เกิดความรักสามัคคีภายในองค์กร นั้น

บัดนี้ โครงการดังกล่าว ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค จึงขอรายงานผลการจัดฝึกอบรม “โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม” พอสรุปได้ดังนี้

วันจันทร์ที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

กิจกรรม / (รอบเช้า)

ฟังบรรยาย หัวข้อที่ ๑ “หลักในการพัฒนาศีล ๕ ในใจตน”

หัวข้อที่ ๒ “การนำศีล ๕ ไปใช้ในองค์กร”

โดย : พระวิทยากรจาก วัดใหม่สุปดิษฐาราม (พระครูปฐมชัยยาภิวัฒน์) เจ้าอาวาสวัดใหม่สุปดิษฐาราม

กิจกรรม / (รอบบ่าย)

ฟังบรรยาย หัวข้อที่ ๑ “การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในองค์กร”

หัวข้อที่ ๒ “ปฏิบัติตนอย่างไร ถึงจะได้ขึ้นชื่อว่าไม่โกง”

โดย : นางสาวปวีศา วิทิสวรگان เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ จากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตจังหวัดนครปฐม (ป.ป.ช.)

เป้าหมาย

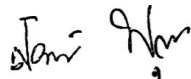
- ๑ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค
- ๒ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค
- ๓ ผู้นำหมู่บ้าน
- ๔ สารวัตรกำนัน
- ๕ แพทย์ประจำตำบล

จำนวน	๓	คน
จำนวน	๖	คน
จำนวน	๕	คน
จำนวน	๑	คน
จำนวน	๑	คน

๖ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลฯ	จำนวน ๑ คน
๗ พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง	จำนวน ๒๘ คน
๘ ครูโรงเรียนภัทรญาณวิทยา	จำนวน ๑ คน
๙ ครูโรงเรียนโสตศึกษาานครปฐม	จำนวน ๑ คน
๑๑ ประธานชมรมผู้สูงอายุ	จำนวน ๑ คน
๑๒ ประธาน อสม.	จำนวน ๑ คน
๑๓ ประธานประชาคมตำบล	จำนวน ๑ คน
๑๔ รองประธานประชาคม	จำนวน ๑ คน
๑๕ ตัวแทนภาคประชาชน	จำนวน ๒ คน

รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๓ คน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางสาวสรารัตน์ พุกยิม)
นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ความเห็นหัวหน้าสำนักงานปลัด
เพื่อพิจารณา

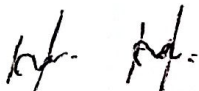

(นายเอกราช คุ่มลั่นล้อม)
หัวหน้าสำนักงานปลัด

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

เพื่อพิจารณา

(นายสมปราชญ์ พันธมี)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

(นายสมบูรณ์ สุขวัฒนะโก)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

ที่ นฐ ๘๐๖๐๑ / -

วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เรื่อง ขอสรุปผลแบบประเมินโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค ได้กำหนดจัดโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในวันจันทร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๒ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมและจริยธรรมและปลูกจิตสำนึกให้แก่ คณะผู้บริหาร สมาชิก พนักงานส่วนตำบล ผู้นำชุมชน และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักธรรมทางพุทธศาสนา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข รู้จักการทำงานเป็นทีม เกิดความรักสามัคคีภายในองค์กร นั้น

บัดนี้ โครงการดังกล่าวฯ ได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลแบบประเมิน “โครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในวันจันทร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๒ พร้อมได้สรุปผลแบบประเมินโครงการฯ มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

!

(นางสาวสรารัตน์ พุกยิ้ม)

นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ

ความเห็นหัวหน้าสำนักงานปลัด

.....

(นายเอกราช คุ่มลวนล่อม)

หัวหน้าสำนักปลัด

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

๙/๙/๒๕๖๒

คำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

.....

(นายสมปราชญ์ พันธมี)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

(นายสมบุญ สุขวัฒทะโก)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

“...มีคุณธรรมข้อหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งท่านต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ

คือ ความสัตย์สุจริต ประเทศบ้านเมืองจะพัฒนาถาวรอยู่ได้

ก็ย่อมอาศัยความสัตย์สุจริตเป็นพื้นฐาน

ท่านทั้งหลายจะออกไปรับราชการก็ดี หรือประกอบกิจการงานส่วนตัวก็ดี

ขอให้มั่นอยู่ในคุณธรรม ทั้ง ๓ ประการคือ

สุจริตต่อบ้านเมือง สุจริตต่อประชาชน และสุจริตต่อหน้าที่

ท่านจึงเป็นผู้ที่ควรแก่การสรรเสริญของมวลชนทั่วไป...”

พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

พระราชทานในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๗

ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปโครงการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

วันที่ ๙ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดแค

อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ช่วงเช้า บรรยาย โดย พระครูปฐมชัยยาภิวัฒน์ เจ้าอาวาสวัดใหม่สุประดิษฐาราม

เรื่องของผู้นำนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หลายองค์กรพยายามที่จะหาวิธีในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับให้เกิดขึ้น เพื่อที่จะให้ผู้นำเหล่านี้ เป็นผู้ผลักดันความสำเร็จให้เกิดขึ้นกับองค์กร และจากผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยมิชิแกน ในเรื่องของภาวะผู้นำนั้น ก็ยืนยันว่า องค์กรที่ประสบความสำเร็จนั้น เป็นผลมาจากการที่ผู้บริหารของตนมีภาวะผู้นำ และสามารถนำองค์กร นำคน ให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ ควรปฏิบัติตัวอย่างไรให้ถูกต้องและเหมาะสม ควรปฏิบัติอย่างไรให้ลูกน้อง เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและประชาชนเชื่อมั่น การเป็นผู้นำที่ดีควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม คือ การครองตนและการประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้องเหมาะสมทั้งตามหลักกฎหมายและหลักคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนหลักการในวิชาชีพของตนเองโดยมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนส่วนตน เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้ภารกิจหลักขององค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

๒. มีความซื่อสัตย์สุจริต คือ ความเที่ยงตรงแห่งอุปนิสัยและยึดมั่นอยู่ในหลักแห่งศีลธรรมอันดีงาม การรักษาวาจาสัตย์ตลอดเวลา ยืนหยัดในเรื่องที่ถูกต้องและสำนึกในหน้าที่ของตน

๓. มีความรับผิดชอบ คือ ผู้นำที่ดีจะต้องทำงานให้สำเร็จตามที่ได้วางแผนไว้แม้ว่าจะเจอปัญหาและอุปสรรคก็พยายามแก้ไขให้ลุล่วง ไม่ยอมแพ้ซึ่งจะทำให้ผู้นำเป็นที่ยอมรับนับถือและเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกน้อง

๔. มีความเสียสละ คือ การไม่ฉวยโอกาสแสวงหาความสุข ความสะดวกสบาย ความเจริญก้าวหน้าให้กับตนเอง โดยไม่ทำให้ส่วนรวมหรือผู้อื่นเดือดร้อนหรือเสียผลประโยชน์รวมถึงรู้จักการแบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้ให้กับผู้อื่น และยกย่องสมาชิกเมื่อปฏิบัติงานดีเด่นหรือให้ความช่วยเหลือตามสมควร

๕. มีความยุติธรรม คือ การไม่ลำเอียงเข้าข้างใคร มีความเที่ยงตรง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง มีความเสมอต้นเสมอปลายในการบังคับบัญชา การให้รางวัลแก่ผู้ทำดีมีผลงาน และการลงโทษแก่ผู้ที่กระทำ ความผิด การไม่มีอคติทางเชื้อชาติศาสนา บุคคลหรือกลุ่มบุคคล

๖. มีความอดทน คือ พลังทางร่างกายและจิตใจซึ่งวัดได้จากขีดความสามารถในการอดทนต่อความเจ็บปวด ความเหน็ดเหนื่อย ความยากลำบาก ความเคร่งเครียด รวมถึงความอดกลั้นต่อสถานการณ์ที่บีบ คั้น มีความอดทนอดกลั้นต่อภาวะกดดันต่างๆ ที่เกิดขึ้น

๗. มีความกระตือรือร้น คือ การแสดงออกซึ่งความสนใจอย่างจริงจัง มีความจดจ่อต่อการ ปฏิบัติงาน และมีความทุ่มเทกับงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ

๘. มีความจงรักภักดี คือ มีจิตใจเชื่อมั่นและยึดมั่นต่อชาติศาสนา พระมหากษัตริย์องค์กร/ หน่วยงาน ผู้บังคับบัญชา สมาชิกและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ

๙. มีความรู้จักกาลเทศะ คือ มีความสามารถในการปฏิบัติกับบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสมแก่เวลา และสถานที่ที่มีความสุภาพอ่อนโยน อ่อนน้อมถ่อมตน

๑๐. มีความกล้าหาญ คือ การมีสติรู้เท่าทันเหตุการณ์กล้าคิด กล้าพูด กล้าทำและกล้ายอมรับผิด หรือคำติเตียนเมื่อมีความผิดพลาดหรือบกพร่อง

๑๑. มีความเด็ดขาด คือ ความสามารถในการตกลงใจโดยฉับพลัน กล้าตัดสินใจและประกาศ ข้อตกลงอย่างจริงจังและชัดเจน โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งประสบการณ์ของตนเองและ บุคคลอื่นอย่างมีเหตุผล

๑๒. ฟังพาได้ คือ ผู้นำที่ดีควรเป็นที่ฟังพาของลูกน้อง เช่น ฟังพาด้านเงินทอง น้ำใจ การใช้ชีวิต ความเชี่ยวชาญ ฯลฯ

๑๓. ใช้หลักการ คือ คือ การบริหารงานด้วยเหตุผล สามารถตอบข้อซักถามของลูกน้องได้ด้วย หลักการพูดในสิ่งที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือได้

๑๔. มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ คือ อารมณ์ไม่แปรปรวนง่าย พูดคุยด้วยแล้วสบายใจ มีใจยุติธรรม กล้าแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา

๑๕. มีความสงบเสงี่ยมไม่ถือตัว คือ ผู้นำที่ดีจะต้องไม่หยิ่งยโส ไม่จองหอง ไม่วางอำนาจและไม่ ภูมิใจในสิ่งที่ไร้เหตุผล ความสงบเสงี่ยมนี้ถ้ามีอยู่ในหัวหน้างานคนใดแล้ว ก็จะทำให้ลูกน้องมีความเคารพนับ ถือและให้ความร่วมมือเสมอ

๑๖. มีบารมี คือ ผู้นำที่ดีต้องสะสมความดีอย่างต่อเนื่อง มีการพูดและการกระทำที่ตรงกัน จนเกิดความเกรงใจและเป็นที่ยอมรับนับถือของทีมงาน

๑๗. รู้จักตนเอง คือ การเข้าใจความรู้สึกของตนเอง และจุดมุ่งหมายของชีวิตทั้งระยะสั้นและระยะ ยาว ตลอดจนการรู้จักจุดเด่นจุดด้อยของตนเองอย่างไม่ลำเอียง รวมทั้งการพิจารณาเข้าใจตนเอง ได้แก่ การรู้จักฐานะที่ตนเองเป็นอยู่ การประพจน์ตนให้เหมาะสมกับฐานะของตน การปฏิบัติหน้าที่เหมาะสมกับ ตำแหน่งของตนไม่ก้าวก่ายสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น

๑๘. มีการปรับตัว คือ การที่บุคคลปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งจะต้องมี การติดต่อสัมพันธ์และแข่งขันกัน คนในสังคมจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้โดยการปรับปรุงไม่ให้เกิด ความขัดแย้งจนถึงต้องแตกกลุ่มกัน แม้ว่าแต่ละคนอาจจะมียุทธศาสตร์หรือผลประโยชน์แตกต่างกัน

๑๙.มีบุคลิกภาพหรือการวางตัวที่ดี คือ การสร้างความประทับใจในเรื่องบุคลิกภาพ การวางตัว และความประพฤติมีความสุภาพ นุ่มนวล หลีกเลี่ยงการใช้คำพูดด้วยถ้อยคำหยาบคาย ส่อเสียดหรือเหยียด ๙ หยามผู้อื่น เป็นบุคคลที่มีความสง่าผ่าเผย ควบคุมตนเองได้ทั้งในการปฏิบัติตนและอารมณ์รวมถึงการแต่งกายที่สะอาด

๒๐. มีวิสัยทัศน์ คือ ผู้นำที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์คือ มองการณ์ไกลโดยมุ่ง ความสำเร็จขององค์กร มองเห็นเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คาดคะเนเห็นการเปลี่ยนแปลง ก้าวทันต่อ เหตุการณ์และ กระแสโลกาภิวัตน์ผู้นำจะต้องเป็นผู้กำหนดทิศทางขององค์กรให้ดำเนินการตามเป้าหมาย โดยการวางแผนการทำงาน การจัดกำลังคนและการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ช่วงบ่าย บรรยาย โดย นางสาวปวีศา วิทิตวรการ เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตปฏิบัติการ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประจำจังหวัดนครปฐม (ป.ป.ช.)

ปัจจุบัน ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบหรือการคอร์รัปชันถือได้ว่า เป็นปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือประเทศที่ด้อยพัฒนา ต่างต้องเผชิญปัญหาจากการคอร์รัปชัน และได้กลายมาเป็นปัญหาที่มีความสำคัญที่สุด ปัญหาหนึ่งของหลายประเทศ ซึ่งยังไม่มีทีท่าว่าจะหมดไป อีกทั้งยังทวีความรุนแรง และซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าหลายประเทศได้ก้าวเข้าสู่ความทันสมัย มีระบบการบริหารราชการสมัยใหม่ และได้รับแรงจูงใจจากองค์กรของรัฐหรือองค์กรอิสระต่างๆ และภาคประชาชน ต่างเห็นพ้องกันว่า คอร์รัปชันเป็นปัญหาที่นำไปสู่ความยากจนและเป็นอุปสรรคที่ขัดขวาง การพัฒนาอย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้ว่า ธนาคารโลกได้เล็งเห็นถึงภัยร้ายจากการคอร์รัปชัน ว่าเป็นศัตรูหมายเลขหนึ่งในการพัฒนาประเทศและเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการแก้ไขปัญหา ความยากจน พร้อมทั้งเป้าหมายว่า ธนาคารโลกจะมุ่งดึงภาคีต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชัน เพื่อปูทางไปสู่การ กำจัด ความยากจนให้หมดสิ้นไป ภายในปี ๒๕๗๓ แนวคิดของคนไทยบางส่วนมองว่า การทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติและยอมรับได้ ดังนั้น หากใครโกงแล้วทำงานเก่งก็ถือว่าพอรับได้ จึงทำให้คนยินยอมที่จะเสียสละเงิน เพื่อซื้อความสะดวก สิทธิพิเศษ หรือตัดความรำคาญ แม้กระทั่งเกิดความคิดสีเทา ประเภทกินตามน้ำ หรือมีแนวคิดค่านิยมความเชื่อที่ว่า คนโกงแต่เก่งดีกว่าคนซื่อที่ทำงาน ไม่เป็น ซึ่งการกระทำและความคิดเหล่านี้ทำให้สังคมไทยกลายเป็นสังคมที่ยอมรับ การคอร์รัปชัน ในแต่ละปีพ่อค้าและนักธุรกิจต้องสูญเสียเงินให้กับการคอร์รัปชันเป็นจำนวนสูง ซึ่งเงินจำนวนนี้สามารถอำนวยความสะดวกแก่คนส่วนใหญ่

ของประเทศได้ หากไม่กระจุกตัว อยู่ที่กระเปาะของคนบางกลุ่ม ทำให้รัฐต้องจ่ายเงินงบประมาณสูงกว่าความเป็นจริงประชาชนได้รับบริการที่ไม่มีคุณภาพ นักลงทุนขาดความเชื่อมั่นในระบบราชการไทย และมีการเรียกประโยชน์ตอบแทนจากนักลงทุน เพื่อแลกกับการอนุญาตให้เอกชน ดำเนินกิจการที่รัฐต้องทำ ซึ่งรัฐก็ไม่สามารถตรวจสอบการกระทำดังกล่าวได้ จากสถานการณ์ข้างต้น จำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐต้องเร่งสร้างองค์ความรู้ ให้บุคลากรมีความพร้อมที่จะเข้าใจสาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การคอร์รัปชัน เพื่อจะได้ หาทางป้องกันและปฏิบัติหน้าที่ให้ห่างไกลจากต้นเหตุต่างๆ ที่นำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชัน โดยเฉพาะในเรื่องการปลูกฝังองค์ความรู้ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม หรือ Conflict of Interest รวมทั้ง ให้ตระหนักถึงผลกระทบจากปัญหาความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตน และผลประโยชน์ส่วนรวม หรือเกิดเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง ที่เกี่ยวข้องกับหลายมิติ ทั้งมิติด้านสังคม การเมืองและการบริหารที่สำคัญสะท้อนถึง วัฒนธรรมและค่านิยมในการบริหารที่ด้อยพัฒนา ดังนั้น หากข้าราชการและพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐขาดจิตสำนึกในหน้าที่ ที่จะปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ มีการใช้อำนาจทางราชการโดยมิชอบ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเอง กลุ่ม พรรค พวกพ้อง เหนือผลประโยชน์ ส่วนรวม ย่อมส่งผลกระทบต่อสถาบันราชการ และสร้างความเสียหายต่อประเทศชาติ และประชาชน ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐควรสร้างความตระหนักและหามาตรการ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามาสู่การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยม การสร้าง จิตสำนึก และเสริมสร้างจริยธรรมของเจ้าหน้าที่และพนักงานของรัฐในการทำงาน เพื่อส่วนรวม ยึดถือหลักจริยธรรมและผลประโยชน์ส่วนรวมในการปฏิบัติราชการ ซึ่งนับเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ

การทุจริตและประพฤติมิชอบ หรือ การคอร์รัปชัน หมายถึง การใช้อำนาจหน้าที่เพื่อให้ได้รับประโยชน์ของตัวเองและ/หรือพวกพ้อง แบ่งเป็น Petty Corruption และ Grand Corruption คอร์รัปชันประกอบไปด้วย Supply Side และ Demand Side เป็นการสมยอมกันทั้งสองฝ่ายเพื่อให้ได้ประโยชน์ แก่กันและกัน ซึ่งถือเป็นเรื่องสาธารณะ เพราะเป็นการรบกวนระบบ เป็นการเพิ่มต้นทุน ที่ไม่เป็นธรรมให้กับสังคม และส่งผลกระทบแก่คนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะคนจนซึ่งมักไม่มี ทางเลือกในสังคม การคอร์รัปชันมีแบ่งเป็น In Cash / In Kind ทั้งนี้ ศาสตราจารย์ Robert Klitgaard ตั้งสมการว่า $C = M + D - A$ โดยที่ $C = \text{Corruption}$, $M = \text{Monopoly}$, $D = \text{Discretion}$, $A = \text{Accountability}$ หมายความว่า การคอร์รัปชัน จะเกิดมากขึ้น ถ้ากฎระเบียบไม่ชัดเจน ไม่มีการตรวจสอบที่ดี และหากอำนาจ การตัดสินใจอิงตามการใช้ดุลพินิจสูง ๒.๒ ประเภทของการคอร์รัปชัน : ตามทัศนะของ Arnold Heidenheimer ผู้เชี่ยวชาญด้านการคอร์รัปชันได้แบ่งประเภทและระดับของการคอร์รัปชันเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

ประเภทที่หนึ่ง คอร์รัปชันสีขาว ได้แก่ พฤติกรรมประเภทที่ประชาชน และผู้นำในสังคมยอมรับหรือยอมรับ และเห็นว่าไม่ควรลงโทษผู้กระทำความผิด เพราะถือเป็นเรื่องที่ไม่มีความสำคัญมากนัก เนื่องจากการรับผลประโยชน์ โดยอิงอยู่กับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม อีกทั้งมิได้เกิดจากการเรียกร้องจากผู้รับ เช่น “การให้” ซึ่งเป็นการแสดงน้ำใจของ “ผู้น้อย” ต่อผู้บังคับบัญชา หรือผู้อยู่ในตำแหน่งที่ให้คนให้โทษได้ และการให้ซึ่งเป็นการตอบแทน การปฏิบัติ หรือดเว้นการปฏิบัติของผู้ที่อยู่ในตำแหน่งและเป็นคุณประโยชน์แก่ผู้ให้โดยผู้รับมิได้เรียกร้อง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเภทที่ ๒ คอร์รัปชันสีเทา ได้แก่ พฤติกรรมประเภทที่ในหมู่ผู้นำ เห็นว่าเป็นความผิด แต่ประชาชนทั่วไปไม่แน่ใจว่าจะเป็นความผิดหรือไม่ กรณีนี้เป็น การใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ในลักษณะที่ประชาชน สมยอมต่อการใช้อำนาจโดยมิชอบนั้น เช่น การให้ค่าน้ำร้อนน้ำชา การให้ค่านายหน้า หรือเงินหักส่วนลดราคาสินค้า เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมประเภทนี้มีการจำแนกออกเป็น การเรียกร้องเอาประโยชน์ แทนการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเร่งรัดงานให้รวดเร็วมาก ยิ่งขึ้น และการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อหาผลประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยมีผลประโยชน์ได้เสีย กับบริษัท ห้างร้านที่ทำธุรกิจกับส่วนราชการที่ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบอยู่

ประเภทที่ ๓ คอร์รัปชันสีดำ ได้แก่ การคอร์รัปชันที่ทั้งฝ่ายประชาชน และผู้นำเห็นว่า เป็นความผิดชัดเจนและควรได้รับโทษตามกฎหมาย ซึ่งได้แก่ การใช้ อำนาจหน้าที่หรือตำแหน่งเพื่อหาผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือพวกพ้องโดยไม่คำนึงว่า ผิดกฎหมายหรือไม่ พฤติกรรมนี้แยกได้เป็น การใช้อำนาจหน้าที่เรียกร้องเอาผลประโยชน์ จากผู้กระทำความผิดกฎหมายหรือผู้ต้องการความสะดวก โดยไม่คำนึงว่าผู้ที่ตนเรียกร้องเอาประโยชน์นั้นจะกระทำความผิดกฎหมายหรือไม่ และการกระทำทุจริตคดโกง โดยไม่คำนึงถึง ความผิดตามกฎหมาย จนเป็นการทำให้รัฐเสียหาย โดยมีเจตนาฝ่าฝืนกฎหมายหรือ กฎระเบียบเพื่อแสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเองและพวกพ้อง

นियามการคอร์รัปชัน เรียกได้มากมายหลายคำ เช่น

๑. ค่าเลี้ยงรับรอง
๒. ค่าเงินทอน
๓. ค่าคุ้มครอง
๔. ค่ารีดไถ
๕. สีนบน
๖. ค่าธรรมเนียม
๗. ค่าธรรมเนียม
๘. ส่วนแบ่ง
๙. เงินใต้โต๊ะ
๑๐. ฮั้ว

ผลประโยชน์ทับซ้อน

กฎหมาย มาตรา ๑๒๘ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใดนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้น แต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด กล่าวคือ เป็นการรับทรัพย์สินโดยธรรมจรรยา หรือ ทรัพย์สินนั้น มีมูลค่าไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท

กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๐ , ๑๐๓ และ ๑๐๓/๑ กำหนดเรื่องการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมไว้ เพื่อลด ระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีจิตสำนึกแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันได้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนให้ถือเป็นความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญาดังนี้

๒) ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดว่า โดยอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติได้ กำหนดหลักเกณฑ์และจำนวนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐจะรับจากบุคคลได้โดยธรรมจรรยา ซึ่งคือ การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด จากบุคคลที่ให้แก่ในโอกาสต่างๆ โดยปกติตาม ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติกันในสังคม

๓) ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

๓.๑) ส่วนคำปรารภ ได้กล่าวถึงค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ ประการของสำนักงาน ผู้ตรวจการแผ่นดิน ๙ ข้อ ดังนี้

(๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

(๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ

(๓) การยึดถือประโยชน์ของชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

(๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรมและถูกกฎหมาย

(๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ

(๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

(๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

(๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

(๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร

๓.๒) หมวด ๒ ข้อ ๕ กำหนดให้ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัว ออกจากตำแหน่งหน้าที่และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่า ประโยชน์ส่วนตน โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๑) ไม่นำความสัมพันธ์ส่วนตัวที่ตนมีต่อบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็น ญาติพี่น้อง พรรคพวก เพื่อนฝูงหรือผู้มีบุญคุณส่วนตัวมาประกอบการใช้ดุลยพินิจให้เป็นคุณ หรือเป็นโทษแก่บุคคลนั้น หรือปฏิบัติต่อบุคคลนั้นต่างจากบุคคลอื่น เพราะความชอบหรือชัง

(๒) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการหรือ สิ่งอำนวยความสะดวกของทางราชการไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ไม่กระทำการใด หรือดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติการใด ในฐานะส่วนตัว ซึ่งก่อให้เกิดความเคลือบแคลงหรือสงสัยว่าจะขัดกับประโยชน์ส่วนรวม ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน้าที่ ทั้งนี้ ในกรณีมีความเคลือบแคลงหรือสงสัย ให้ข้าราชการ ผู้นั้นยุติการกระทำดังกล่าวไว้ก่อนแล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชา หัวหน้าส่วนราชการและคณะกรรมการจริยธรรมพิจารณา เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมวินิจฉัยเป็นประการใด แล้วจึงปฏิบัติตามนั้น

(๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ที่รับผิดชอบในหน่วยงานโดยตรง หรือหน้าที่อื่นในราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ ข้าราชการ ต้องยึดถือประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก ในกรณีที่มีความขัดแย้งระหว่างประโยชน์ ของทางราชการหรือส่วนรวม กับประโยชน์ส่วนตนหรือส่วนกลุ่ม อันจำเป็นต้องวินิจฉัย หรือชี้ขาด ต้องยึดประโยชน์ของทางราชการและประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

๓.๓) หมวด ๒ ข้อ ๖ กำหนดให้ข้าราชการต้องละเว้นจากการ แสวงหาประโยชน์ที่มีขอบ โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่และไม่กระทำการอันเป็นการ ขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม โดยอย่างน้อยต้องวางตน ดังนี้

(๑) ไม่เรียก รับ หรือยอมจะรับ หรือยอมให้ผู้อื่นเรียก รับ หรือ ยอมจะรับซึ่งของขวัญแทนตน หรือญาติของตน ไม่ว่าก่อนหรือหลังดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติ หน้าที่ไม่ว่าจะเกี่ยวข้อง หรือไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยา หรือการให้ตาม ประเพณีหรือให้แก่บุคคลทั่วไป

(๒) ไม่ใช้ตำแหน่งหรือการกระทำที่เป็นคุณ หรือเป็นโทษ แก่บุคคลใด เพราะมีอคติ

(๓) ไม่เสนอ หรืออนุมัติโครงการ การดำเนินการ หรือ การทำนิติกรรมหรือสัญญา ซึ่งตนเองหรือบุคคลอื่นจะได้ประโยชน์อันมิควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมายหรือประมวลจริยธรรม

ประเภทของผลประโยชน์ทับซ้อน ประกอบด้วย รูปแบบพฤติกรรมและการกระทำที่เข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อนในลักษณะต่างๆ ดังนี้

๑) การรับของขวัญหรือรับผลประโยชน์ คือ การรับของขวัญ และความสะดวกสบายที่เกินความเหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคนในการปฏิบัติงานในหน้าที่ การรับของขวัญมีได้ในหลายรูปแบบ เช่น การลดราคาของที่ซื้อให้ การเลี้ยงอาหาร อย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนการให้ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ให้เอนเอียงหรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้ของขวัญนั้น ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญจากผู้บริหารของ บริษัทเอกชน เพื่อช่วยให้บริษัทตนได้รับชนะการประมูลรับงานโครงการขนาดใหญ่ ของรัฐ / การที่บริษัทแห่งหนึ่งให้ของขวัญเป็นทองคำมูลค่ามากกว่า ๑๐ บาท แก่เจ้าหน้าที่ในปีที่ผ่านมา และปีนี้ เจ้าหน้าที่เร่ร่อนคืบหน้าให้กับบริษัทนั้นเป็นพิเศษ โดยลัดคิวให้ก่อนบริษัทอื่นๆ เพราะคาดว่าจะได้รับของขวัญอีก / การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ไปเป็นคณะกรรมการของบริษัทเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจ และได้รับความบันเทิง ในรูปแบบต่างๆ จากบริษัทเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อการให้คำวินิจฉัยหรือข้อเสนอแนะ ที่เป็นธรรมหรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทผู้ให้ นั่นๆ เป็นต้น

๒) การหาประโยชน์ให้ตนเอง (Self-Dealing) คือ การหาประโยชน์ ให้กับตนเอง ครอบครัวหรือพวกพ้อง จากตำแหน่งหน้าที่ เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ เพื่อตนเอง ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ ทำให้บริษัทตนเอง หรือบริษัทครอบครัวได้รับงานเหมาจากรัฐหรือฝากลูกหลานเข้าทำงาน / การที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อคอมพิวเตอร์สำนักงาน จากบริษัทของครอบครัวตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่ / ผู้บริหารหน่วยงาน ทำสัญญาเช่ารถไปสัมมนาและดูงานกับบริษัท ซึ่งเป็นของเจ้าหน้าที่หรือบริษัทที่ผู้บริหาร มีหุ้นส่วนอยู่ เป็นต้น

๓) การทำงานหลังเกษียณ (Post-Employment) คือ การไปทำงาน หลังออกจากงานเดิม โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ หรืออิทธิพลจากที่เคยดำรงตำแหน่ง มารับงาน หรือเอาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ตัวอย่างเช่น การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกษียณแล้ว ใช้อิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานรัฐ รับเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตน เคยติดต่อประสานงาน โดยอ้างว่าจะได้ติดต่อกับหน่วยงานรัฐได้อย่างราบรื่น / การว่าจ้าง เจ้าหน้าที่ผู้เกษียณมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่หน่วยงาน โดยไม่คุ้มค่ากับการกิจที่ได้รับ มอบหมาย / การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านเวชภัณฑ์และสุขภาพออกจาก ราชการไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา เป็นต้น

๔) การทำงานพิเศษ (Outside Employment or Moonlighting) คือ การเป็นที่ปรึกษาและการจ้างงาน ให้แก่ตนเอง รวมถึงการใช้อำนาจสถานภาพ การทำงานสาธารณะในการเข้าไปเป็นนายจ้างของภาคเอกชน หรือเป็นเจ้าของเอง นอกจากนี้ ยังรวมถึงการใช้เวลาและเครื่องมือของรัฐในการทำงานพิเศษภายนอก ที่ไม่ใช่ อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานด้วย ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทาง

ราชการ รับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการเพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นเกิดความน่าเชื่อถือกว่า บริษัทคู่แข่ง / การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่ แต่เอาเวลาไปรับงานพิเศษอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจาก หน่วยงานตามกฎหมาย / การที่ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษที่เป็นที่ปรึกษา หรือเป็นผู้ที่ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ เป็นต้น

๕) การรับรู้ข้อมูลภายใน (Inside Information) คือ การที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐรู้เห็นในข้อมูลลับของทางราชการ หรือนำข้อมูลไปเปิดเผย เพื่อรับสิ่งตอบแทน ที่เป็นประโยชน์ในรูปของเงินหรือประโยชน์อื่นๆ หรือนำข้อมูลไปเปิดเผยให้แก่ญาติ หรือพวกพ้องในการแสวงหาผลประโยชน์จากข้อมูลเหล่านั้น

ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบข้อมูลโครงการตัดถนน เข้าหมู่บ้าน จึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าว เพื่อขายให้กับ ราชการในราคาที่สูงขึ้น / การที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการขายโทรทัศน์คมนาคมทราบ มาตรฐาน (Spec) วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรทัศน์คมนาคม แล้วแจ้งข้อมูลให้ กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จักเพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล เป็นต้น

๖) การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ชั่วคราวในกิจการที่เป็น ของส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐและทำให้หน่วยงานของรัฐ เสียหายหรือเสียประโยชน์ ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ขบถยนต์ของ ส่วนราชการนำน้ำมันในรถไปขาย และนำเงินมาไว้ใช้จ่ายส่วนตัว ทำให้ส่วนราชการ ต้องเสียงบประมาณเพื่อซื้อน้ำมันรถมากกว่าที่ควรจะเป็น พฤติกรรมดังกล่าวถือเป็น การทุจริต เบียดบังผลประโยชน์ของส่วนรวมเพื่อประโยชน์ของตนเอง และมีความผิดฐาน ลักทรัพย์

๗) การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทาง การเมือง (Pork Barreling) คือ การใช้ อิทธิพลทางการเมืองเพื่อเรียกผลตอบแทนหรือ ประโยชน์ต่อพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ ตัวอย่างเช่น การที่ นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณ เพื่อนำโครงการตัดถนน สร้างสะพานลงในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเอง เป็นชื่อสะพาน / การใช้งบประมาณในการหาเสียง / การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง เป็นต้น